

Dine gode hensigter redder ikke verden. Det gør ingeniørerne

Bak Nielsen, Ulrik

Published in:
Jyllands-Posten

Publication date:
2019

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

[Link back to DTU Orbit](#)

Citation (APA):
Bak Nielsen, U. (2019). Dine gode hensigter redder ikke verden. Det gør ingeniørerne. *Jyllands-Posten*, 01.08.2019.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

01.08.2019 KL. 16:30

Dine gode hensigter redder ikke verden. Det gør ingeniørerne

Bæredygtig udvikling sker ikke, fordi vi liker en Facebook-gruppe, stemmer på et nyt klimaparti eller stimler sammen på Rådhuspladsen en søndag formiddag. Naturvidenskaben og teknologien skal skabe forandringerne.

Der er samtidig ingen fornuft i at forsyne vores i forvejen så rigeligt fremtidsbekymrede børn og unge med dommedagsprofetier og skræmmescenarier, som vi andre voksede op under i 1980'ernes frygt for atomkrig. Lad os i stedet fylde dem med håb og vilje til at gøre en indsats og en forskel. Arkivillustration: Rasmus Sand Høyer

ULRIK BAK NIELSEN
afdelingschef, København S

På ganske få år er klima for alvor blevet et bredt folkeligt og påtrængende tema. Naturens ressourcer varer ikke evigt og menneskets negative påvirkning er påvist nok til, at ingen vel næppe stiller sig på tværs af ønsket om, at vi må gøre noget. Sammen og hver for sig. Tilbage er stadig spørgsmålene om, hvor stor denne påvirkning er, hvor hurtigt det går, og hvad der vil være det bedste og mest effektive at gøre for at bremse og vende udviklingen. For ingen ønsker vel i grunden at overlade de næste generationer med en forsømt og udpint klode.

Panikken og dystopien står imidlertid klar i kulissen. De første portrætter af mennesker, der fravælger kød, nægter at sætte børn i verden, og som kræver en straksnedlukning af det moderne samfund, er allerede begyndt at melde sig. Udskamning af folk, der tager flyet eller putter indkøbsvarer i plastikposer sniger sig ind i vores omgang med hinanden. Den klimafremkaldte arvesynd banker på som en kollektiv samfundsmoral og nyreligiøsitet, hvor det er op til den enkelte at vælge klodens fremtid til og fra.

Men det er ikke et fair dilemma at sætte det moderne menneske i. Sandheden er desværre nok, at det næppe gør den store forskel, at familien Danmark dropper den årlige flyvetur til Tenerife og vælger papirposer i Føtex. For samtidig med at vi her i landet forsøger at kaste vores forargelse over flyrejser og flyrejsende, udbygger Københavns Lufthavn kapaciteten frem mod 2028, så antallet af passagerer stiger fra 29 mio. til 40 mio. om året. Det er en stigning på omkring 40 pct. En investering på 20 mia. kr.

” Den klimafremkaldte arvesynd banker på som en kollektiv samfundsmoral og nyreligiøsitet, hvor det er op til den enkelte at vælge klodens fremtid til og fra.

Så selv om alle danskere fra i dag droppede flyrejserne, ville det vel nok kunne mærkes for nogle få flyselskaber, men næppe meget for lufthavnen på Amager. Luftrummet og landingsbanerne ville fortsat være tiltagende fuld af andre landes fly og passagerer. Og det der med papirposernes bæredygtig er i øvrigt for længst blevet modbevist af forskere. Man skal bruge en papirpose 40 gange, før den er et bedre alternativ for miljøet. En stofpose i almindeligt bomuld skal i øvrigt anvendes 7.100 gange og en stofpose i økologisk bomuld 20.000 gange. Disse og andre beregninger af bæredygtighed kan man ud fra forskellige positioner givetvis få mange anfægtende og splittende kontroverser ud af. Men hvad der helt sikkert vil virke og gøre en kæmpe global forskel, er de teknologiske løsninger. Teknologi, som nok kræver en ændring af adfærd og visse vaner hos befolkningen, men som dog ikke kaster moderne mennesker ud i askese og transport med hestevogn.

FN's verdensmål for bæredygtig udvikling blev lanceret i 2016 og skal frem mod 2030 bl.a. skabe bæredygtig udvikling for vores fælles klode. Målene bygger videre på de otte såkaldte 2015-mål, som viste det muligt at opnå store positive forandringer, hvis blot politisk vilje, ambitiøse mål, forskning og teknologi forenes. De seneste 20-30 år er der opnået betydelige fremskridt. Siden 1990 er fattigdommen i verden faldet med tæt på 75 pct., 9 af 10 børn i udviklingslandene indskrives i dag i skole, og dobbelt så mange børn overlever deres femårs fødselsdag. 45 pct. færre kvinder dør i forbindelse med graviditet eller fødsel, to milliarder mennesker har fået adgang til forbedret drikkevand, og millioner af menneskeliv er blevet reddet på grund af bedre forebyggelse og behandling af smitsomme sygdomme som malaria, tuberkulose og hiv/aids.

Det skete ikke, fordi vi likede en Facebook-gruppe, stemte på et nyt klimaparti eller stimlede sammen på Rådhuspladsen en søndag formiddag. Det skete bl.a., fordi naturvidenskaben og teknologien gjorde det muligt – og fordi ingeniører, forskere og teknologiproducenter gik sammen med virksomheder og gjorde det muligt at tage livtag med de helt store udfordringer. Og de står klar til at gøre det igen. Ja, faktisk er de allerede i fuld gang.

Spørgsmålet må derfor ikke blive, om vi skal flyve – men hvordan vi skal flyve. For selvfølgelig skal vi flyve. Spørgsmålet må ikke blive, om vi skal anvende plast, men hvordan vi producerer og anvender plast, hvor vi bruger det, og måden vi sikrer, at det ikke ender i maven på havets dyr eller som kemiske ophobninger. For selvfølgelig skal også plast være en del af fremtidens produktion. Og selvfølgelig skal vi køre i biler. Og selvfølgelig skal vi spise kød. Men vi skal med teknologien finde nye veje og metoder, som ikke efterlader en stor klima- og miljøregning til kommende generationer.

Der er samtidig ingen fornuft i at forsyne vores i forvejen så rigeligt fremtidsbekymrede børn og unge med dommedagsprofetier og skræmmescenarier, som vi andre voksede op under i 1980'ernes frygt for atomkrig. Lad os i stedet fylde dem med håb og vilje til at gøre en indsats og en forskel. Det forhindrer os ikke i at lære dem at samle eget affald op efter sig, sortere det, undgå frås og spare på vandet. Almindelig fornuftig omgang med ressourcer og en kærlighed til naturen skaber ansvarlige og miljøbevidste børn og voksne.

Hele infrastrukturen, vores velfærd og det moderne samfund er et sirligt forbundet system af bl.a. vaner, tillid, konventioner, moral, respekt, behov, politiske love og regler. En kultur og et system bygget op gennem århundreder hvis ikke årtusinder. Vi kan ikke ændre eller lukke alt ned på få år, og det skal vi heller ikke. Ligesom vi heller må ikke overlade det til et socialt skævvridende projekt, hvor menneskers og familiers sociale og privatøkonomisk formåen vil skabe nye sociale klimaklasser. I stedet skal vi lade ingeniørerne, forskerne og teknologien vise en kollektiv vej med holdbare, langsigtede og effektive løsninger for alle.

LÆS OGSÅ

Regeringens klimavej: Man vil nok fortsætte med at outsource den klimabelastende produktion

De dugfriske tal for unges valg af videregående uddannelse i år viser, at mange unge fortsat gerne vil være ingeniører. Og det er rigtig godt. Men der er brug for mange flere. Erhvervslivet og fremtidens udfordringer skriger på mange tusinde flere, og med udsigt til vigende ungdomsårgange skal den procentvise andel øges markant i årene frem. Unge skal læse til ingeniører eller andre naturvidenskabelige uddannelser og være med til at løse de mange klima- og miljøudfordringer, vi står over for. Det er der fremtid i – og i øvrigt gode lønninger, hvis det skulle hjælpe lidt på motivationen. Vore politikere skal sikre penge og opmærksomhed til forskning og uddannelse. Især til den, der beskæftiger sig med bæredygtige teknologier til fremtiden.

Affaldssortering hjemme i indkørslen og bekæmpelse af madspild er gode og samvittighedsfulde gerninger, der sender signaler til andre og især til beslutningstagere om, at vi ønsker bedre og mere ansvarlige løsninger. Men det redder ikke verden.

Det gør ingeniørerne.

Vil du have meninger direkte i din indbakke? Tilmeld dig gratis og få de seneste indlæg fra Jyllands-Postens debatsektion én gang i døgnet – [klik her](#), sæt flueben og indtast din mailadresse. Følg også JP Debat på Twitter